

(Müserrem) (♩ = 126)

Mahv-et-ti be-ni bir sa-çı
zer a-fet e-fen-dim
Çek dir-di ba-na cev-ru ce-
fa mi-h-net e-fen-
dim (S---a---z) Bi-ga-ne-li-
şim san-ma sa-kın gaf-
let e-fen-dim A-fet-zede-
dir şim-di gö-nül (S---a---z)
af- vet e-fen-dim (Ara nağmet)

Mahvetti beni bir saçlı zer, efendim
Çektirdi bana cev-ü cefa, mihnet, efendim
Biganeliğim sanma sakın gaflet, efendim
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Yıllarca süründüm bu yaman aşk ovasında
Lal oldu gönül murgu, ezildi yuvasında
Çok fırtına atlattı mahabbet havasında
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Artık bu yıkık dilde bugün hiç bir emel yok
Lazide kalan günleri tazmine bedel yok
Bir cyle harab oldu ki tamire mahal yok
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Cüneyt KOSAL